

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 269/2014
10.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног А.Ђ., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 9. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости осуђеног А.Ђ., поднетом против решења Апелационог суда у Нишу Кж2 бр.1732/13 од 12.12.2013. године и правноснажних пресуда Окружног суда у Нишу К бр.188/04 од 22.08.2005. године и Врховног суда Србије у Београду Кж1 бр.2386/05 од 06.02.2006. године, у седници већа одржаној дана 10.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости осуђеног А.Ђ., поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж2 бр.1732/13 од 12.12.2013. године и правноснажних пресуда Окружног суда у Нишу К бр.188/04 од 22.08.2005. године и Врховног суда Србије у Београду Кж1 бр.2386/05 од 06.02.2006. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 бр.1732/13 од 12.12.2013. године одбијена је као неоснована жалба осуђеног А.Ђ. изјављена против решења Вишег суда у Нишу Кв бр.752/13 од 08.11.2013. године којим је одбачен захтев осуђеног А.Ђ. за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Окружног суда у Нишу К бр.188/04 од 22.08.2005. године која је преиначена пресудом Врховног суда Србије у Београду Кж1 бр.2386/05 од 06.02.2006. године.

Пресудом Окружног суда у Нишу К бр.188/04 од 22.08.2005. године окривљени А.Ђ. оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиства из члана 47. став 2. тачка 6. КЗ РС и осуђен на казну затвора у трајању од 40 година у коју казну му се рачуна време које је провео у притвору почев од 07.07.2004. године па надаље.

Пресудом Врховног суда Србије у Београду Кж1 бр.2386/05 од 06.02.2006. године поводом жалби а по службеној дужности преиначена је пресуда Окружног суда у Нишу К бр.188/04 од 22.08.2005. године у погледу правне оцене дела, тако што је Врховни суд противправне радње оптуженог А.Ђ.

описане у изреци побијане пресуде правно квалификовао као кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 9. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од 40 година у коју казну му се рачуна време које је провео у притвору почев од 07.07.2004. године па до правноснажности пресуде док су жалбе оптуженог А.Ђ. и његовог браниоца одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против решења Апелационог суда у Нишу Кж2 бр.1732/13 од 12.12.2013. године и правноснажних пресуда Окружног суда у Нишу К бр.188/04 од 22.08.2005. године и Врховног суда Србије у Београду Кж1 бр.2386/05 од 06.02.2006. године осуђени А.Ђ. је поднео захтев за заштиту законитости који је Врховном касационом суду доставио његов бранилац адвокат М.Ф. уз пропратни допис.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости осуђеног А.Ђ. је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

По налажењу Врховног касационог суда наведена законска одредба значи да захтев за заштиту законитости треба да буде сачињен и потписан од стране браниоца окривљеног, а да је у конкретном случају бранилац осуђеног А.Ђ. проследио уз пропратни допис захтев за заштиту законитости који је написао и потписао сам осуђени а чиме нису испуњени услови прописани за подношење овог ванредног правног лека из члана 483. став 3. ЗКП.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости осуђеног А.Ђ. одбацио као недозвољен на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 483. став 3. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**